

Inauguració, divendres 17 de febrer a les 19.00 h

Activitats vinculades a l'exposició:

ACCIÓ PERIFÈRICA
Dinamitzada per **Andrea Gómez**

1 sessió de 2 h
Dimarts 7 de març de 9.00 a 11.00 h
Activitat gratuïta. Inscripció prèvia trucant a ACVic.

MÚSICA VISUAL
Taller experimental sobre les relacions entre imatge i so
Impartit per **Xavi Bové**

4 sessions de 4 h
Dissabtes 4, 11, 18 i 25 de març de 10.00 a 14.00 h
Preu 65 €. Inscripció prèvia a través de la web d'ACVic.

Més informació a la web d'ACVic.

ACVIC
CENTRE D'ARTS CONTEMPORÀNIES

Sant Francesc 1. 08500 Vic · Tel +34 93 885 37 04 · www.acvic.org · info@acvic.org

De dimarts a divendres de 10.00 a 13.00 h i de 17.00 a 20.00 h.

Dissabtes d'11.00 a 14.00 h i de 17.00 a 20.00 h.

Visita comentada i activitat educativa de l'exposició: tots els dissabtes a les 12.00 h.

També podeu concertar-les amb reserva prèvia trucant a ACVic. Servei gratuït.

Segueix-nos al Facebook, Instagram i Twitter.

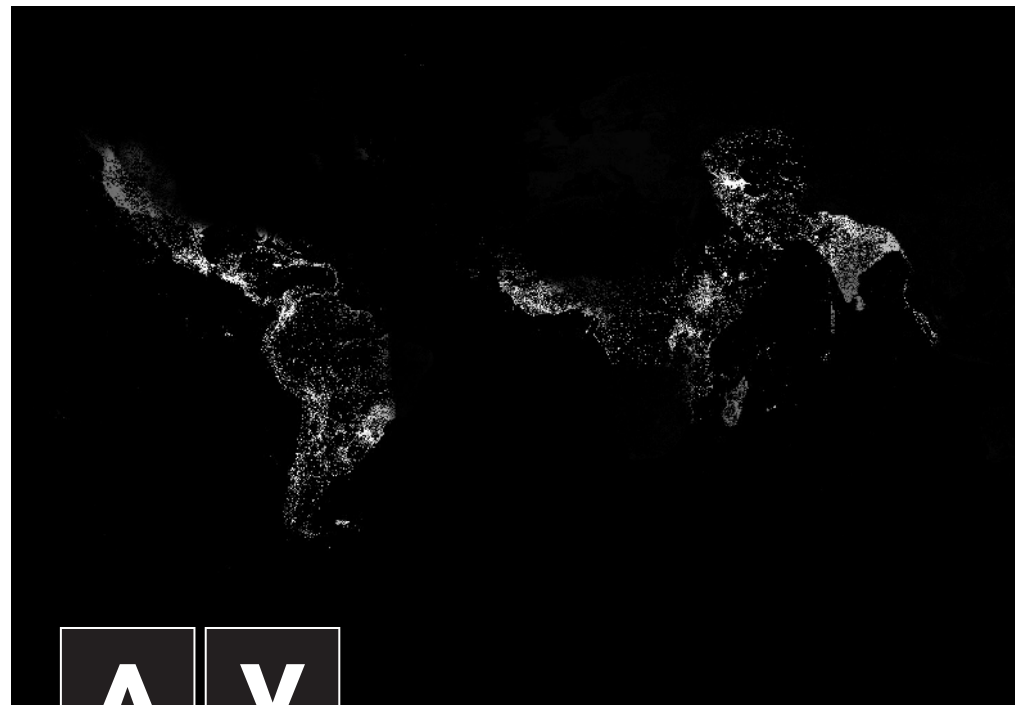
Membre de:

Xarxa d'espais
de producció
i creació
de Catalunya

▼ Xavi Bové. Àrea de seguretat, 2017.

natnots.cat

ACVIC
CENTRE D'ARTS
CONTEMPORÀNIES

FANTASMES AL MUR

*Xavi Bové, Miquel Garcia
i Andrea Gómez*

A cura d'Imma Prieto

17.02.2017 – 13.04.2017

Fantasmes al mur genera un espai de discussió a partir d'una sèrie d'interrogants originats a partir de la idea de fantasma i de mur en relació a l'espai polític, social i econòmic.

L'origen del projecte es remunta a la coneguda frase enunciativa per Karl Marx el 1848, *Un espectre recorre Europa: el fantasma del comunisme*. Amb aquesta celeberrima frase Karl Marx i Friedrich Engels van iniciar el Manifest comunista. Però si ens ho demanem avui, ens podem permetre tenir l'actitud esperançadora de Marx i creure en una nova ideologia?

El fantasma com a metàfora d'un mal desconegut, invisible i que no coneix fronteres. La idea sorgeix de la concepció romàntica d'un espectre per al que no hi ha barreres físiques ni metafísiques. Una presència amenaçant que exerceix un alt poder en nosaltres i que genera terror. El fantasma adquireix una dimensió atemporal, permetent que el passat nodreixi processos presents i en gestió de futurs. Tot això s'estableix a mode d'al·legoria en relació a la nostra contemporaneïtat.

El projecte parteix de tres preguntes: **qui són avui els nostres fantasmes? qui pot crear els murs? qui és invisible?**

En el rerefons dels interrogants subjau la idea de poder amb les seves controvèrsies i paradoxes. Cadascuna de les preguntes apunta cap a eixos en principi oposats. Podem pensar els fantasmes com a espectres d'un passat o com ens configurats des de la nostra contemporaneïtat. Podem pensar en els murs a partir dels éssers humans que tenen vetat el pas o podem pensar-los a partir de la lliure circulació dels individus que els han generat. Podem preguntar-nos si la invisibilitat fa referència al poder real que governa el món o al conjunt de persones que necessiten crear una frontera.

Fantasmes al mur està pensat per dur-se a terme en diversos centres simultàniament amb la finalitat de crear una mena d'eix cartogràfic mitjançant la seva realització. El motiu pel qual es torna necessari apel·lar a certa simultaneïtat es deu a la voluntat de posar l'accent en la idea de por o terror múltiple i compartit.

Assumint la globalització com a estigma del nostre temps, cal pensar en noves constants que s'escampen per diferents territoris de forma generalitzada: guerres manipulades, terrorismes, narcotràfic, dictadures. Un estat en el que la por generada davant la manipulació de la informació i la invisibilitat de la veritat provoca incertesa i terror.

El mur, present en l'espai, esdevé element de separació i adquireix una dimensió que apel·la a la seva naturalesa física pel que fa a límit, lliandar i frontera, però també a tots els seus múltiples significats i significants, permetent ser pensat com a subjecte viu. Així, es presenta com a element orgànic farcit de moviments, memòries i veus múltiples.

El projecte consta de quatre fases; a ACVic es presenta la primera d'elles i aquesta es construeix a partir de tres intervencions: la instal·lació audiovisual de Xavi Bové

Àrea de seguretat, única que estarà present en tots els espais, la instal·lació d'Andrea Gómez, *Perifèria*, i la proposta de Miquel Garcia, *Oradors*.

Àrea de seguretat reflexiona al voltant de la gran quantitat d'informació que rebem sobre conflictes específics en l'àmbit mundial, observats des d'una àrea de confort i amb certes dosis de manipulació per part dels mitjans. La instal·lació interactiva de Xavi Bové convida al visitant a entrar en una zona delimitada de seguretat des d'on descobrir, mitjançant el seu moviment, una cartografia del patiment en el món. El so reforça l'experiència, juxtaposant-se al moviment silenciós de la imatge satèl·lit. Si sortim de l'àrea, per acostar-nos o allunyar-nos, tot desapareix. Davant del mur buit, en silenci, tot està ocult. Alhora, es vol qüestionar la fragilitat d'aquests límits: realment hi estem segurs?

La proposta d'Andrea Gómez apel·la a la realitat virtual assenyalant l'error com a estigma de l'acció humana. *Perifèria* reflexiona entorn de la identitat i de la pèrdua d'aquesta. Ens situem en l'entorn de *Second Life* i des d'aquí ens identifiquem amb un subjecte virtual que intenta arribar fins al confí de la plataforma digital. El més interessant és veure com a mesura que l'avatar s'acosta al límit va desapareixent i desintegrant-se. Gómez crea una metàfora de la situació que pateixen les persones que han de crear una frontera. El món virtual esdevé mirall de les estructures que condicionen el nostre esdevenir.

En tercer i últim lloc, Miquel Garcia presenta la instal·lació *Oradors*, feta a partir del discurs que diferents dictadors i caps d'estat han portat a terme. Veus d'un temps passat inunden l'espai apel·lant a presències fantasmagòriques que ocupen el present. L'obra permet pensar el present a partir d'herències ideològiques i històriques, provocant una comparació que desvela les similituds entre diferents circumstàncies.

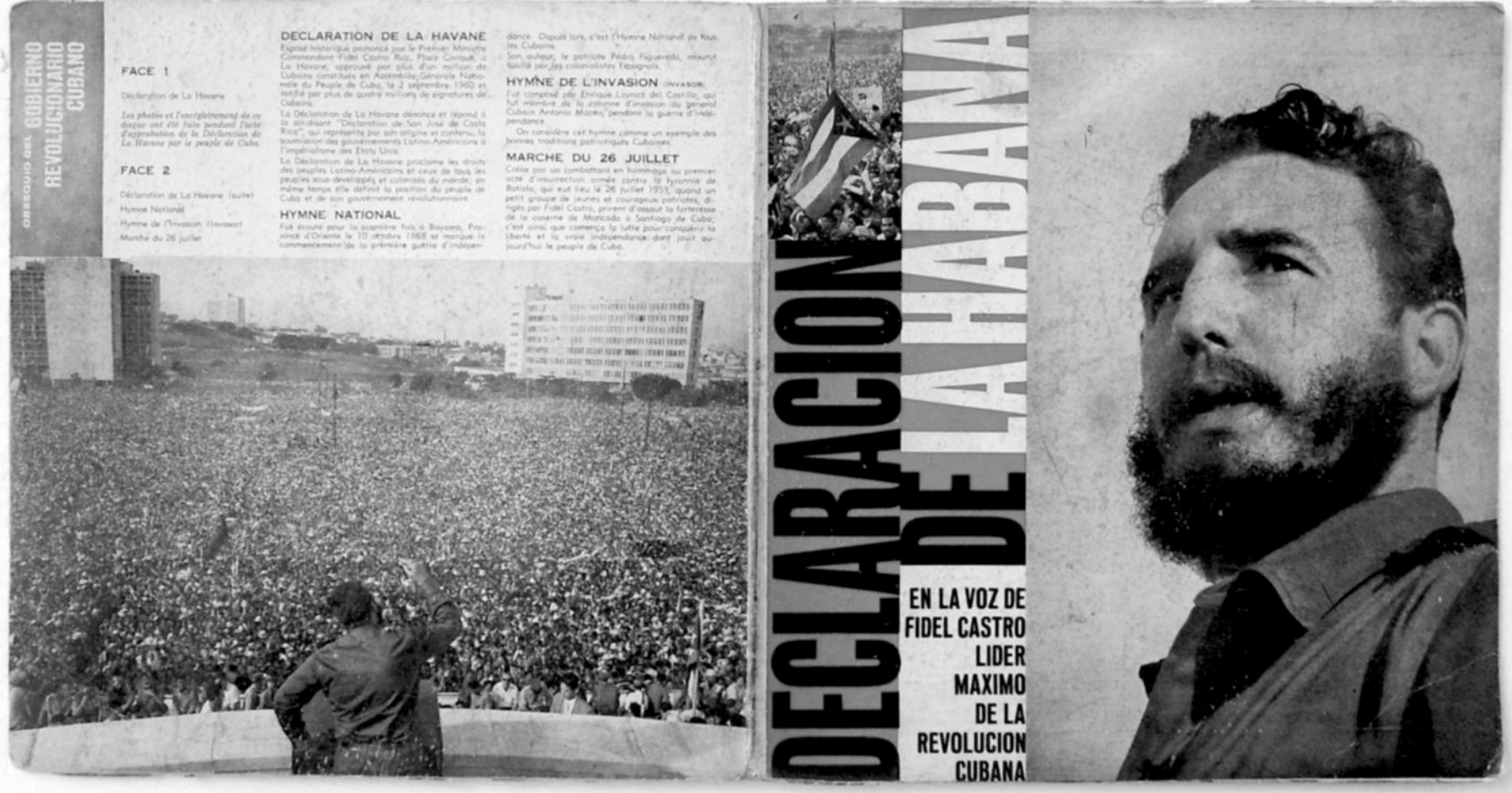
L'objectiu del projecte és discórrer sobre la relació que manté el poder amb la invisibilitat en els nostres dies i desgranar quina relació manté el ciutadà amb la por que això genera.

Convé recordar el ja mític text cinematogràfic de Siegfried Kracauer *De Caligari a Hitler*. Si el pensador va saber desvetllar certes formes pròpies del cinema expressionista alemany com a formes procedents d'un subconscient que d'alguna manera s'advenia al nazisme, és perquè el seu assaig es va convertir en un compendi de l'evolució ideològica, moral i social d'una època convulsa no només a Alemanya, sinó al món. La idea de monstre com a metàfora del poder.

Apuntem cap a la necessitat de canviar l'estructura mitjançant la qual ens pensem a nosaltres mateixos. Si entenem que el llenguatge és per sobre de tot estructura que organitza el nostre mode de pensar i ser, ens adonarem que la manca d'alternatives no és només allò que caracteritza al nostre entorn. No és fàcil lluitar contra el capitalisme però encara és més complicat fer-ho contra nosaltres mateixos. Perquè, com escriu Louis Althusser, *per canviar el món, s'ha de canviar, des dels fonaments, la nostra manera de pensar*.

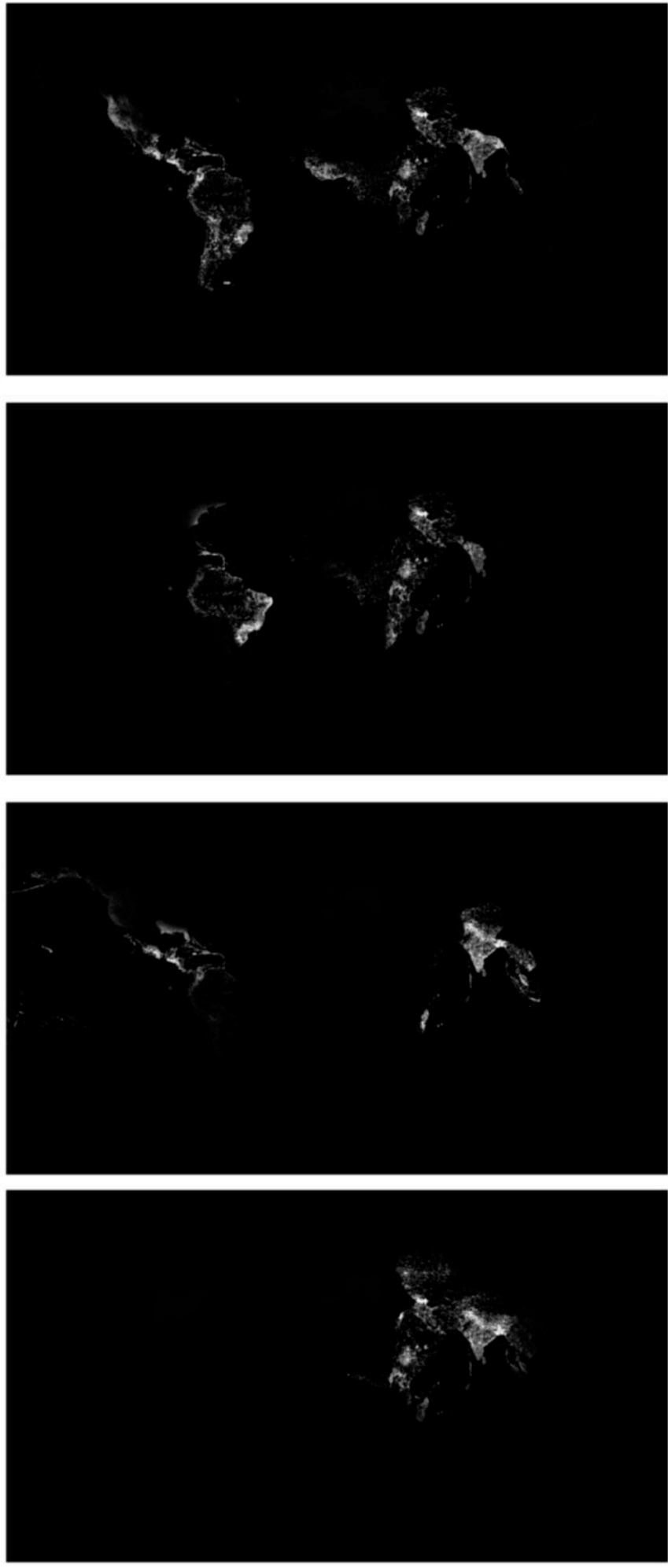
Miquel García

Oradors, instal·lació, sis tocadiscs i sis vinils manipulats, 2016 -2017.

Xavi Bové

Àrea de seguretat, instal·lació interactiva, 2017.

Andrea Gómez

Perifèria, vídeo i objectes, 2017.

